

fikation, idet der er forelagt den tyske forbunds dag et lovforslag herom. Foruden disse lande og Danmark har Frankrig, Belgien, Italien og Schweiz underskrevet konventionen, og det ventes, at i hvert fald nogle af disse lande inden for en kortere tid vil søge gennemført lovgrundlag for at ratificere.

I Danmark gennemførtes allerede i 1962 en lov om beskyttelse af forædlerrettigheder for planter. Loven skulle have været revideret i folketingssamlingen 1964-65, men revisionen blev udskudt til 1967-68, jfr. lov nr. 345 af 9. december 1964.

Den danske lov indeholder visse mindre afvigelser fra konventionen, hvoraf især skal nævnes lovens § 18, stk. 1, a og b, hvorefter beskyttelsen efter påstand af enhver retligt interesseret kan ophæves ved dom, såfremt forædleren stiller groft urimelige vilkår for salg af formeringsmateriale eller undlader at levere sådant materiale inden en rimelig tid. Disse afvigelser skønnes at kunne berigtiges uden principielle betænkeligheder.

Derimod har der været rejst tvivl om, hvorvidt konventionens bestemmelser om den ret, der skal tillægges forædleren, er opfyldt i den danske lov, og justitsministeriets lovkontor har i en udtalelse af 7. december 1966 anført, at det efter lovkontorets „opfattelse er yderst tvivlsomt, om loven kan siges at være i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. For at opnå overensstemmelse må loven formentlig ændres, således at den tager sit udgangspunkt i en eneret for forædleren, der så indskrænkes i det omfang, det er påkrævet for at opnå en almindelig udbredelse af plantenyheden.“

Både den engelske og den hollandske lov og det tyske lovforslag giver forædleren eneret til at bestemme, hvem der må opformere plantenyheden erhvervsmæssigt og sælge den, men samtidig giver de hjemmel for betydelige indskrænkninger i denne eneret.

Både den engelske og den hollandske lov og det tyske lovforslag pålægger forædleren at medvirke til, at plantenyheden vinder almindelig udbredelse, og dernæst er der gennemført forskellige tvangsforanstaltninger, der i England går ud på, at di-

rektøren for plantenyhedsregistret kan bestemme, at f. eks. en producent, der har fået afslag fra forædleren på en anmodning om tilladelse til erhvervsmæssig opformering, uden hensyn til forædlerens afslag skal have tilladelse (tvangsgicens), hvis afslaget er urimeligt, og ligeledes kan direktøren ændre de af forædleren fastsatte betingelser, hvis disse betingelser findes urimelige.

Den hollandske lov giver forædleretsrådet adgang til at tilsidesætte vilkårene, hvis disse er urimelige, ligesom landbrugsministeren har mulighed for at pålægge forædleren at give „offentligt tilbud“, hvis han skønner, at markedets forsyning med plantenyheder på rimelige vilkår ikke er tilfredsstillende sikret. Betydningen heraf er, at vilkårene i sådanne tilfælde fastsættes af forædleretsrådet, og at enhver ved blot at akceptere det offentlige tilbud har ret til opformering m. m. på de af det offentlige fastsatte vilkår.

Det tyske lovforslag giver dels mulighed for en „allemandstilladelse“, dels regler om tvangstilladelse. Allemandstilladelsen beror fuldtud på forædlerens egen vilje, men giver ham på den anden side visse lettelser med hensyn til at få nødvendige oplysninger af det offentlige til brug ved beregningen af forædlerafgift. Tvangstilladelsen gives uden hensyn til forædlerens ønske, når han ikke frivilligt giver tilladelse til opformering eller salg eller ikke gør det i tilstrækkeligt omfang.

Da det som nævnt er i overensstemmelse med konventionen at indskrænke forædlerens eneret af hensyn til offentlig interesse, herunder til sikring af plantenyhedens udbredelse, og da konventionen ikke forhindrer, at et offentligt organ tager stilling til spørgsmålet om, hvorvidt priser, forædlerafgifter og forædlerens betingelser i øvrigt er rimelige, således at dette organ, hvis de forskellige betingelser findes urimelige, kan give forædleren pålæg om at ændre vilkårene, så at de bliver rimelige, er repræsentanterne for De samvirkende danske landboforeninger, De samvirkende danske husmandsforeninger og korn- og frøhandelens organisationer indforstået med, at den danske lov ændres derhen, at der gives forædleren eneret efter konventionens ord, såfremt der samtidig gennemføres bestemmelser af den ovenfor